

INTENCJE MSZALNE w dniach 13 - 19 IV 2026

Pon. 13 IV	7.00	1) + Janina (16. r.), + z rodziny: Józef, Tadeusz, Czesław Kucharczyk, 2) + Czesław Pilarski (greg. 9)
	18.00	1) – o Boże błogosławieństwo dla Prezydenta Karola i Jego rodziny oraz za Ojczyznę, 2) + Aniela Gulcz (greg. 9)
Wt. 14 IV	7.00	1) + Grzegorz Burel, 2) + Czesław Pilarski (greg. 10)
	18.00	1) – w int. wspólnoty Maranatha, 2) + Aniela Gulcz (greg. 10)
Śr. 15 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 11), 2) + Czesław Pilarski (greg. 11)
	18.00	1) + ks. Janusz, Weronika, Mieczysław, 2) + Bożena
Czw. 16 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 12), 2) + Czesław Pilarski (greg. 12)
	18.00	+ Jadwiga i Franciszek
Pt. 17 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 13), 2) + Czesław Pilarski (greg. 13)
	18.00	+ Benon Lewna (4. r.)
Sob. 18 IV	7.00	1) + Aniela Gulcz (greg. 14), 2) + Czesław Pilarski (greg. 14)
	18.00	+ Jerzy (30. r.), rodzice: Jadwiga, Feliks, Bonifacy, Klara
Ndz. 19 IV	7.00	- w int. siostry Inigi, o Boże błogosławieństwo
	8.15	+ dusze cierpiące w czyśćcu
	9.30	+ brat Zenon, Mirosław, Przemysław, Piotr, Ludmiła, Maria
	11.00	+ Aniela Gulcz (gr. 15)
	12.15	- o szczęśliwy wyjazd, odpoczynek i powrót do domu
	12.30	+ Czesław Pilarski (greg. 15)
	16.30	- w int. Moniki, Magdaleny i Zdzisława, o dary Ducha św.
	18.00	- w int. Bogumiły i Józefa (z okazji urodzin), o Boże błogosł.
20.00	- w int. Weroniki (z okazji urodzin), dziękczynno - błagalna	

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Gdańsk Migowo, ul. Myśliwska 25
Biuro parafialne: poniedziałek i piątek 19.00 – 20.00
Kontakt: gdanskmigowo@gmail.com
Więcej informacji na: www.parafiamigowo.pl
Redakcja Biuletynu: ks. Proboszcz

BIULETYN PARAFIALNY

*** **PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE** ***

***** **II Niedziela Wielkanocna, 12 IV 2026, Nr 41** *****

EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (J 20, 19 - 31)

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: "Pokój wam!" A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: "Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: "Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane". Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: "Widzieliśmy Pana!" Ale on rzekł do nich: "Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę". A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: "Pokój wam!" Następnie rzekł do Tomasza: "Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym". Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: "Pan mój i Bóg mój!" Powiedział mu Jezus: "Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzaleś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli". I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

KOMENTARZ

Scena rozgrywa się w Jerozolimie, ale bez dokładnego wskazania miejsca. Tradycja utożsamia je z Wieczernikiem, miejscem w którym została ustanowiona Eucharystia i w którym uczniowie byli zgromadzeni przed zesłaniem Ducha Świętego. W Wybranym fragmencie Ewangelii Jana widzimy raczej gromadę wystraszonych uczniów niż Kościół. Nie znamy ich liczby ani imion. W ten sposób ewangelista sugeruje, że taki stan dotyczy uczniów Jezusa wszystkich czasów. Dopiero wiara paschalna umożliwia przejście ze strachu w obliczu świata do radości i pokoju w spotkaniu Pana. Jezus przychodzi do uczniów „mimo drzwi zamkniętych” i pokazuje im swoje rany. Ten gest oznacza objawienie tożsamości Zmartwychwstałego z Ukrzyżowanym. Poznanie tajemnicy Jezusa Chrystusa jest możliwe tylko przez wiarę. Uczniowie, którzy mieli szansę widzieć, rozmawiać, wspólnie żyć z Jezusem w czasie Jego ziemskiej misji, też mieli tę samą trudność. Ale pomimo naszego niedowiarstwa, słabości i lęku Jezus przekazuje swoje posłannictwo uczniom, które polega na realizacji Jego planu zbawienia w stosunku do wszystkich ludzi.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dziś II Niedziela Wielkanocna czyli Miłosierdzia Bożego – **odpust w naszej Parafii**. Uroczysta suma pod przewodnictwem ks. kanonika Adama Kaliny o godz. 12.30, bezpośrednio po niej poświęcenie kawiarenki parafialnej oraz poczęstunek. O godz. 15.00 koronka do Bożego Miłosierdzia. Po Mszy św. o godz. 18.00 modlitwa uwielbienia przed Najświętszym Sakramentem. Przypominamy, że z obchodem Święta Miłosierdzia związany jest szczególny przywilej: która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej w ten dzień, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. To jednocześnie święto patronalne Caritas. Przy wyjściu z kościoła zbiórka na cele charytatywne Caritas Archidiecezji Gdańskiej.
2. **Katecheza dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych** w piątek o godz. 19.00 w kościele. W związku z tym wieczorna adoracja rozpocznie się po spotkaniu czyli ok. godz. 20.00.
3. Spotkanie **Oazy Dzieci Bożych** w sobotę o godz. 10.30.
4. **Grupa Aktywni** zaprasza w sobotę na wycieczkę na Biskupią Górę. Zbiórka o godz. 10.00 na przystanku tramwajowym Powstańców Warszawskich. Szczegóły na plakacie.
5. Informujemy, że trwa rekrutacja do **Katolickiej Szkoły Podstawowej im. Św. Kazimierza w Gdańsku Zaspie** na przyszły rok szkolny. Szkoła jest placówką niepubliczną i uplasowała się na 1. miejscu wśród wszystkich szkół katolickich Trójmiasta. W nadchodzącym roku szkolnym zerówka będzie bezpłatna.

KATECHEZA LITURGICZNA

cz. XIX: Aklamacje anamnetyczne

Aklamacjami anamnetycznymi określa się aklamacje wypowiedane przez wiernych po przeistoczeniu. Wstępem do nich są słowa *Oto wielka tajemnica wiary*. Wyrażenie to jest tłumaczeniem łacińskich słów *mysterium fidei*. W mszale możemy znaleźć, a w czasie Mszy Świętej usłyszeć 3 inne wersje wstępne: *Tajemnica wiary, Wielka jest tajemnica naszej wiary, Uwielbiamy tajemnicę wiary*. Źródłem tych słów jest zalecenie św. Pawła, gdzie w Liście do Tymoteusza, poleca diakonom, aby strzegli depozytu wiary. W czasach, kiedy to wyrażenie weszło do liturgii, słowo *mysterium* oznaczało sakrament. Zatem całe wyrażenie *mysterium fidei* oznacza, iż Krew Chrystusa jest sakramentem, czyli znakiem całego planu Bożego zaproponowanego naszej wierze. Aklamacja anamnetyczna zatem jest poszerzeniem i rozwinięciem treści zawartej w słowach sprawującego Eucharystię. Uczestnicy liturgii wypowiedają rzeczywistość zawartą w słowach *oto wielka tajemnica wiary* w sposób aklamacyjny. Celem, który

inspirował wprowadzenie aklamacji po konsekracji, było pełniejsze uczestnictwo wiernych w Eucharystii i to w samym jej sercu. Dzięki wprowadzeniu aklamacji poszerzył się zakres zewnętrznych przejawów uczestnictwa w liturgii. Jednak istotną sprawą dla zgromadzenia liturgicznego jest wewnętrzny udział wiernych, którego nie można przesłaniać zewnętrznymi formami. W historii liturgii aklamacje anamnetyczne były bardzo ważną praktyką i występowały w wielu innych miejscach niż obecnie. Owe aklamacje przekazane przez tradycję formułowane są w 3 os. bądź 2. Modlitwa eucharystyczna posiada charakter kapłański, jest czynnością celebransu działającego *in persona Christi* tj. w osobie Jezusa. Zatem w chwili wypowiedania aklamacji przez wiernych to oni zajmują miejsce celebransu, co jeszcze wyraźniej potwierdza nasz aktywny udział w ofierze eucharystycznej.

cz. XX: Doksologia końcowa

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie Tobie, Boże, Ojciec Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała przez wszystkie wieki wieków. Unosząc patenę z Hostią i Kielich z Krwią Chrystusa kapłan kończy Modlitwę eucharystyczną. Jest to tzw. doksologia końcowa (gr. doksa - cześć; logos - słowo). We wszystkich Modlitwach eucharystycznych jest ona zawsze taka sama i niezmienna, a opiera się na tekście Mszy Świętej zawartej w Tradycji św. Hipolita. Tak, jak wiele innych tekstów liturgicznych, ma ona swoje korzenie u św. Pawła: „Skladam dzięki Bogu mojemu przez Jezusa Chrystusa za was wszystkich” (Rz 1,1); „Wszystko [czyńcie] w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”. (Kol 3, 17). Doksologia końcowa jest uwielbieniem Boga za dzieła dokonane przez Niego w Chrystusie. Jak należy rozumieć poszczególne wyrażenia tej modlitwy? „Przez Chrystusa” oznacza pośrednictwo Chrystusa między Bogiem Ojcem a człowiekiem. Przez Niego może człowiek dotrzeć do Boga Ojca. Przez Chrystusa Bóg mówi do człowieka i przez Chrystusa człowiek mówi do Boga. „Z Chrystusem” oznacza, że z Bogiem Ojcem jest także uwielbiony Syn Boży, który jest równy z Ojcem. „W Chrystusie”, tzn., że Bóg Ojciec otrzymuje uwielbienie w Synu, a więc to określenie wskazuje także na współistotność Syna z Ojcem. Uwielbienie Boga Ojca dokonuje się „w jedności Ducha Świętego”. Duch Święty jest twórcą jedności Kościoła, który jest Ciałem Chrystusa. Duch Święty mieszka w Kościele, uświęca go i daje nam odczuć swoją bliskość przez dary, którymi nas obdarza. Uwielbienie Boga w doksologii końcowej jest więc uwielbieniem Trójcy Przenajświętszej, czyli Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym. Na słowa doksologii wierni odpowiadają „Amen”. To słowo w tym miejscu ma szczególne znaczenie, ponieważ jest odpowiedzią wiernych na całą Modlitwę eucharystyczną, dlatego też powinno być uroczyście śpiewane przez lud. Przez swoje „Amen” lud wielbi Boga za Jego zbawcze dzieła, ale także wyraża gotowość do wypełnienia Jego woli.

Ks. Maciej Stodolski